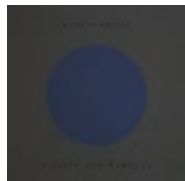

CSORDÁS ZITA (MAYBERIAN SANSKÜLOTTS) AJÁNlja.

MINT A KIRAKÓS RÉG ELVESZETT DARABJA.

A BEACH HOUSE AZ ÁLLANDÓSÁG ZENEKARA ÉS EHHEZ A MEGBÍZHATÓSÁGHOZ HAT KIVÁLÓ NAGYLEMEZ TARTOZT EDDIG. MOST ITT A HETEDIK, AMELYIK AZ ÉVEK SORÁN ÖSSZEGYÜLT KIADATLAN, ITT-OTT ELSZÓRT, A STÚDIÓALBUMOKRA NEM ILLESZKEDŐ DALOKBÓL ÁLL ÖSSZE. A MAYBERIAN SANSKÜLOTTS KVARTETTEN IS OTT AZ ÁLLANDÓSÁG: EDDIGI HÁROM LEMEZANYAGUK SZINTÉN EGYARÁNT REMEK ÉS AZ Ő DALAIK IS MELANKÓLIÁBÓL FELEMELŐK. CSORDÁS ZITA FRONTEMBER ELMÉLKEDETT A *B-Sides And Rarities*-RŐL – NEKI KÜLÖNBEN NEMSOKÁRA SZÓLŐLEMEZE JELENIK MEG, DE A SANSKÜLOTTS IS ELKÉSZÜLT A KÖVETKEZŐ LP ANYAGÁVAL, HAMAROSAN FEL IS VESZIK AZT ÉS EZÚTTAL NEM KELL MAJD NÉGY ÉVET VÁRNI RÁ.

BEACH HOUSE

B-Sides And Rarities

[Bella Union / [PIAS], 2017]

DREAMPOP

/ Aki hallott már valaha Beach House-lemezt, az biztosan érzi azt az egységességet, amit nevezhetünk egysíkúságnak is, vagy akár egyfajta koncepciózusságnak, ahogy azt maga a zenekar is megemlíti az új lemez sajtóközleményében.

Mintha egy kiállítás anyagát válogatnánk – ami nem illeszkedik a látványba, azt nem tesszük bele, akkor sem, ha az épp egy jól sikerült darab.

Véleményem szerint a *B-Sides And Rarities* nem szenved hiányt fülbe-mászó, Beach House-os értelemben vett szívszorító slágerekből, mint amilyen az album első dala, a *Chariot*, ami szerintem akár a 2012-es *Bloomon* megjelent *Wishes* párja is lehetne. Bár első hallásra csak a megszokott Yamaha PS-30-as szinten imádnivalóan egyszerű hangzása és a szintibe beépített dobalapok monotonitása cseng össze azon felül, hogy ugyanazon két ember alkotta dalokról van szó, mégis mindkét szerzemény ugyanolyan akaratlanul és eszközeiben visszafogottan himnikus, hogy az agyamban nem tud nem összekapcsolódni a kettő.

A lemezt tovább hallgatva elérkezünk a hazafelé gyalogláskor végtelenítve pörgethető, varázslatos, két percig húzódó befejező taktusokat magukba foglaló dalokhoz, mint például a *Baseball Diamond*. Amikor először hallgattam a 2015-ös *Depression Cherry*-t, az egész egy kellemesen álomszerű, a saját életem filmjéhez remekül illő aláfestő zenének tűnt, kivéve egy dalt, a *PPP*-t, amit a mai napig sem tudtam megenni. Annyira tragikus, annyira elgondolkodtató, annyira szép, hogy egyszerűen egy-

ből az egyik kedvenc számommá vált. A *Baseball Diamond* esetében valami hasonlót éreztem. Egy koncertről éjszaka hazafelé hallgatva a kocsi-ban ugyan minden dal képes felértékelődni, de ennek ellenére is olyan volt, mintha végre megint a saját világomba kényelmesedve gondolkodhatnék el mindenen, amin egyébként már képtelen vagyok, valaki más világán keresztültekintve.

Ez az érzés tulajdonképpen bármelyik Beach House-dalt vagy -lemezt hallgatva el tud kapni. Nem is kell túl messze mennünk, a *B-Sides* következő száma, a lemezverziótól eltérő *Norway* egészen hasonló hangulatot áraszt. Nagyon szeretem azokat a zenéket, amikre magányos, megállás nélküli világkörüli gyalogtúrába tudnék kezdeni. Ez a dal pont olyan.

A fentebb említett, kőből faragott szinti ridegnek tűnő nyolcbites hangjai minden esetben képesek egy végtelenül romantikus atmoszférát szülve belesimulni a dalok jellemébe. A túlvilágiságot nyomokban sem képviselő hangszerek összességében egy olyan univerzumba vezetnek a hallgatót, amiben csak álmaiban járt. A harmóniák zenetörténeti értelemben vett romantikus klasszikusokat idéző vezetése és az eleinte fel sem tűnő, okosan elrejtett, egyáltalán nem hivalkodó zenei megoldások tökéletesen ellensúlyozzák a szintetizátor jellegéből fakadó merev esetlenséget. Kész is a tökéletes dreampop.

A jéghegy csúcsa természetesen Victoria Legrand (szerintem) csodálatos hangja. Egy jéghegyé, aminek a melegségétől ő maga nem, de én minden alkalommal elolvadok.

Összegezve ez a lemez olyan, mint a kirakós rég elveszett darabja. Minden a helyére került. B-oldal ide vagy oda, mindent összegez, amiről a Beach House szól, és ugyan a duó szerint ezek a dalok nem illettek rá eddigi nagylemezeikre, remekül megtalálják egymást ezen a válogatáson.

Véletlen? Nem hinném.

FRISSÍTSD FEL A PILLANATOT!